

prosequendum addimus exemplum, quod Zacutus (b) habet, id-
quod certe lupum esse, non hominem esse, eò nisi turberis, urgebit
mutum. Istis ad id adductis, & per moti dictum malum alius,
quantum quidem in nobis est, quantumq; instituti ratio concedit,
examinare, quidq; salutis pollicitetur, quidve incommodi mini-
tetur, disquirere non abs re, sed opere omnino fore pretium nobis
promittimus.

Annue! Optime JESU! annue cæptis! an-
nue votis piis, religiosis!

a. in epist. ad Damagetum. b. libr. 7. nat. histor. cap.
50. c. in Ajace. d. libr. 10. cap. 1. e. 6. aph. 18. f. de C.
& S. diurn. morb. lib. 2 c. 8. g. Method. med. p. 39. h.
libr. 2. prax. admirand. obs. 28.

THESIS I.

Onò itaq; cum DEO rem ag-
gressuri, nominis enodationem præmittere
monemur, receptæ cum sit jam fidei, omi-
na rerum esse nomina: primò enim mox
intuitu hæc earum exponunt naturam, de-
pingunt mores. Eam verò tribus, ἐτυμολογία, ὁμωνυμία &
συνωνυμία concludimus. Ετυμολογίαν vocabuli quod spectat,
derivationem id suam ἴσ' κώλω debere obvium est, estq;
deductum ab ipsa parte affecta: Nam affectionis hujus
πρῶτον δεκτικὸν κῶλον esse Avicenna (a) istis jam olim in-
nuit: Colica quidem, inquit, secundum veritatem est nomen
ΕΙΥΣ, IN QUO est causa. Τὸ κῶλον vero dictum est vel ἀπὸ
τῆς κολάζεθαι, torquendo, quod doloribus id maximè sic
obnoxium, sonat ita verò effectum: vel ἀπὸ τῆς κωλύειν pro-
hibendo, retardando, quod ab varias cellulas feces in eo
remo